

Άγγελος Αγγέλου – Έμη Σίνη: «Η παράσταση του κυρίου ΚΙΧ κάνει το υπερβατικό άλμα για το «πέραςμα» από την πραγματικότητα στο παραμύθι»

23/02/17

Πολυπράγμονες και δημιουργικοί, με κεντρικό στόχο τη τέχνη και τη λογοτεχνία, από το 2005 “ξετυλίγουν” τη καλλιτεχνική τους ροπή σε βιβλία, θεατρικά έργα και cd για παιδιά. Με το βιβλίο τους “Πώς να κάνεις έναν ελέφαντα να χορέψει στο ένα πόδι” (εκδόσεις Παπαδόπουλος) μπαίνουν στη λίστα με τα 200 καλύτερα βιβλία του κόσμου για παιδιά το 2016. Το 2007 κερδίζουν το Α' κρατικό βραβείο για τη συγγραφή παιδικού θεατρικού έργου. Η θεατρική ομάδα “ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ” που δημιουργούν το 2009, έχει ανεβάσει πλήθος θεατρικών παραστάσεων, στο Ίδρυμα Μείζονος Πολιτισμού, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και στο ιστορικό “Τρένο στο Ρουφ”. Στο πρώτο τους cd “Ο κόσμος ανάποδα” μουσικοί από ετερόκλητους μουσικούς χώρους όπως ο Σπύρος Σακκάς, ο Σωκράτης Μάλαμας, η Μαρία Θωίδου και η Δανάη Παναγιωτοπούλου ερμηνεύουν τα τραγούδια σε στίχους Έμη Σίνη και μουσική Άγγελου Αγγέλου. Προσμετρώντας επιτυχημένες συνεργασίες, τιμητικές διακρίσεις, την αγάπη του κοινού και με όχημα την αγάπη τους για τα παιδιά και τη τέχνη, φτάνουν στη Θεσσαλονίκη για την πρώτη τους θεατρική παράσταση. Και ενώ κυκλοφορεί το τελευταίο τους βιβλίο “Δύο ξεροκέφαλες κουτάλες” (εκδόσεις Παπαδόπουλος), στο Θέατρο “Τ” ανεβάζουν την πολυσυζητημένη παιδική παράσταση με 300 θεατρικές παρουσίες ανά την Ελλάδα “Ο κ.Κιχ και το μουσικό κουτί των ήχων”. Ο Άγγελος Αγγέλου και η Έμη Σίνη με τη συγγραφική τους πένα, επαναφέρουν το κλασικό παραμύθι και το συστήνουν ανανεωμένο στη νέα γενιά. Δράκοι, πριγκίπισσες, βασιλιάδες και ζωάκια, παραδειγματίζουν, προτρέπουν και παρακινούν τα παιδιά, χωρίς να τους κουνούν επιδεικτικά το δάχτυλο κάτω από τη μύτη. Στην πρεμιέρα της παράστασης εντυπωσιάστηκα από το μικρό της ηλικίας αρκετών παιδιών (αν και η ηλικιακή γκάμα ήταν μεγάλη). Πρώτη σκέψη: “θα παρακολουθήσουν;”, δεύτερη σκέψη: θα μας αφήσουν να το παρακολουθήσουμε;”. Νήπια και σχεδόν βρέφη και ενώ η παράσταση αρχίζει, δεν ακούγεται “κιχ”. Αρκετά παρακολουθούν τον κ.Κιχ – που ερμηνεύει εξαιρετικά ο Δημήτρης Κρίκος- να διηγείται με το σώμα, τις εκφράσεις και το χορό του, με το στόμα ανοιχτό. Η εκφραστικότερη Μαργαρίτα Νασιούλα στο διπλό ρόλο του αφηγητή -εμπυχωτή. Τα περισσότερα αναγνωρίζουν τους προηχογραφημένους ήχους που παρεμβάλλονται και δίνουν τα επιπλέον στοιχεία για τη ροή της πλοκής και επεμβαίνουν φωνάζοντας: “τρένο”,

“μηχανάκι”, “αλυσοπρίονο”. Ο ενθουσιασμός είναι διάχυτος από μικρούς και μεγάλους. Και αυτό είναι άλλωστε και το ζητούμενο σε ένα “ζωντανό” θέατρο.

Τα βιβλία σας έχουν αγαπηθεί τόσο από το παιδικό αναγνωστικό κοινό που απευθύνονται όσο και από γονείς που τους τα διαβάζουν. Το βιβλίο σας “Ένα αλφάβητο ταξίδι” συγκαταλέγεται ανάμεσα στα 200 καλύτερα βιβλία του κόσμου για παιδιά, καθώς κέρδισε το τιμητικό σήμα “White Ravens”. Πόσο δύσκολο είναι να γράφεις για παιδιά, χωρίς να κινδυνεύεις να επαναληφθείς ή να προσπαθείς διακαώς να δώσεις ένα βαθύτερο νόημα;

Είναι αλήθεια πως τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα θέματα που απασχολούν τον άνθρωπο έχουν συζητηθεί και αναλυθεί πολλάκις. Αυτό, όμως, δεν πρέπει να αποτελεί εμπόδιο στη σκέψη ενός συγγραφέα καθώς, πάντοτε, σημασία έχει ο τρόπος προσέγγισης. Από την πλευρά μας προσπαθούμε να καταπιανόμαστε με θέματα που μας απασχολούν βαθιά και να γράφουμε όταν έχουμε «κάτι να πούμε».

“Δύο ξεροκέφαλες κουτάλες” το νέο σας βιβλίο που κυκλοφόρησε πριν από λίγους μήνες. Πώς το δέχτηκε το αναγνωστικό σας κοινό;

Πρόκειται για μια ιστορία που ακολουθεί την ομώνυμη θεατρική ιστορία που παίζεται για δεύτερη χρονιά φέτος μέσα σε ένα πραγματικό βαγόνι τρένου στην Αθήνα. Ήταν για εμάς ιδιαίτερα δύσκολο να μεταφέρουμε μια τόσο έντονη θεατρική δράση στο χαρτί, όμως, τα θετικά σχόλια παιδιών που διαβάζουν το βιβλίο χωρίς να έχουν δει την παράσταση, δικαιώνει τελικά το αποτέλεσμα!

Φιλία, σεβασμός, διαφορετικότητα, συνεργασία... Είναι μερικά από τα θέματα με τα οποία ασχολείστε στο βιβλίο σας “Δύο ξεροκέφαλες κουτάλες”. Η σημασία της γενναίας καρδιάς ενάντια στο μέγεθος και τη σωματική ρώμη είναι θέματα που θίγετε στο βιβλίο σας “Πώς να κάνετε έναν ελέφαντα να χορέψει”. Και τα δύο βιβλία σας θεματικά εμπεριέχουν μια διάθεση αλλαγής της οπτικής μας για τον κόσμο. Πιστεύετε ότι ένα βιβλίο μπορεί να λειτουργήσει ως μέσο προβληματισμού και διδασκαλίας;

Μέσα από μια όμορφη ιστορία με αρχή, μέση και τέλος, με διάθεση ανατροπής και κορύφωσης, ενεργοποιείται η σκέψη των παιδιών, μπαίνει σε μια λογική, και καταλήγει τελικά σε ένα συμπέρασμα με τρόπο απόλυτα φυσικό. Έτσι το ηθικό δίδαγμα δεν προβάλλεται σε μια ταμπέλα με φωτάκια που αναβοσβήνουν, αλλά, αντίθετα, χρωματίζεται από τις εμπειρίες και τους προβληματισμούς του κάθε αναγνώστη.

Τι είναι αυτό που λείπει από την σημερινή σχολική εκπαίδευση των παιδιών και μπορεί να συμπληρώσει η λογοτεχνία και το θέατρο;

Λείπει ο χώρος για τη φαντασία, το έδαφος για την καλλιέργεια της δημιουργικής σκέψης. Απουσιάζει η ελευθερία του μυαλού, η ενθάρρυνση της πρωτοβουλίας από τους μαθητές. Και αναφερόμαστε βέβαια, στις επίσημες εκ

των υπουργείων δοθείσες κατευθύνσεις, διότι υπάρχουν και λαμπρά παραδείγματα εκπαιδευτικών που «το παίρνουν πάνω τους», αφουγκράζονται τις ανάγκες των μαθητών τους και αναλαμβάνουν να τους προσφέρουν, με κάθε τρόπο, όλα τα παραπάνω.

Και μια και μιλάμε για θέατρο, στη Θεσσαλονίκη παρουσιάζετε την παράστασή σας “Ο κύριος ΚΙΧ και το μυστικό κουτί των ήχων”. Μια παράσταση που μετράει περίπου 300 θεατρικές παρουσίες σε όλη την Ελλάδα, μετά την πρώτη της εμφάνιση στο Ίδρυμα Μείζονος Πολιτισμού. Τι κάνει ξεχωριστή αυτή την παράσταση και έχει τόση απήχηση στο κοινό;

Είναι μια παράσταση που χρησιμοποιεί τους προηχογραφημένους ήχους, τη σωματική έκφραση και τη θεατρική αφήγηση. Ο κύριος ΚΙΧ είναι ένας ήρωας που δεν μιλάει, αλλά ζει σε έναν κόσμο γεμάτο ήχους. Με την χρήση της παντομίμας περιγράφει όλη τη δράση που είναι χορογραφημένη επάνω σε ήχους που εναλλάσσονται και τα παιδιά ενθουσιάζονται όταν συνειδητοποιούν ότι μπορούν, μέσα στην αφαιρετικότητα αυτή, να καταλαβαίνουν τα πάντα και να συμμετέχουν ενεργά. Είναι εξάλλου μια παράσταση με διάδραση καθ’ όλη τη διάρκειά της.

Το βιωματικό και διαδραστικό θέατρο κερδίζει ολοένα και περισσότερο έδαφος τα τελευταία χρόνια. Η δική σας παράσταση βασίζεται σε αυτά τα δύο στοιχεία. Γιατί πιστεύετε ότι είναι σημαντικό για τα παιδιά να συμμετέχουν ενεργά σε μια παράσταση; Τι αποκομίζουν από τη συμμετοχή τους; Τι άλλαξε στον τρόπο που παρουσιάζεται μια παιδική θεατρική παράσταση τα τελευταία χρόνια; Έχουμε ένα πιο εξελιγμένο κοινό;

Ναι, έχουμε ένα κοινό που διεκδικεί, ένα κοινό που θα εκφραστεί ελεύθερα όταν κάτι δεν του αρέσει, ένα κοινό που απαιτεί να το αντιμετωπίσεις με σοβαρότητα. Άλλωστε το κοινό αυτό είναι πολυσύνθετο και δεν απαρτίζεται αποκλειστικά από παιδιά. Στοιχειοθετείται, κυριολεκτικά, από όλες τις ηλικίες. Μας παρακολουθούν μικρά παιδιά, σχεδόν μωρά, παιδιά του νηπιαγωγείου και του δημοτικού, νέοι γονείς, παππούδες και γιαγιάδες! Εμείς από την πλευρά μας αναζητάμε ιστορίες που να απαντούν σε βαθιά ανθρώπινα ζητήματα και να δίνουν απαντήσεις εξίσου πολυδιάστατες, έτσι ακριβώς όπως λειτουργούν και τα περισσότερα παραδοσιακά παραμύθια. Η διάδραση λειτουργεί θετικά σε αυτές τις περιπτώσεις γιατί μεγιστοποιεί την ταύτιση και θέτει όρους «βιωματικής μάθησης».

Η παράσταση βασίζεται στους ήχους και την παντομίμα. Ο ρόλος της μουσικοκινητικής στην εκμάθηση των παιδιών έχει αποδειχθεί ευεργετικός τα τελευταία χρόνια. Μήπως τα παιδιά καταλαβαίνουν καλύτερα τους ήχους από τα κείμενα, δεδομένου ότι τα πρώτα τους ακούσματα είναι τραγουδάκια από την κοιλιά της μητέρας τους, μέχρι τα πρώτα τους νανουρίσματα;

Η μουσική έχει μια τρομερή ιδιότητα. Αν και είναι αόρατη, άοσμη, άυλη, αν και δε χρησιμοποιεί λέξεις ή φράσεις, γεννάει εικόνες και ενεργοποιεί, σχεδόν

αυτόματα, το συναίσθημα. Γι' αυτό και έχει ενταχθεί στις υψηλότερες τέχνες από την αρχαιότητα. Η παράσταση του κυρίου ΚΙΧ χρησιμοποιεί τους ήχους και τη μουσική ως αφετηρία –ως βάση- για να μπορέσει να πραγματοποιήσει το υπερβατικό άλμα που απαιτεί το «πέρασμα» από την πραγματικότητα στο παραμύθι.

Γιατί επιλέξατε τη συγκεκριμένη παράσταση στη Θεσσαλονίκη και όχι το “Δύο ξεροκέφαλες κουτάλες” που βασίζεται και το τελευταίο σας βιβλίο;

Είναι η πρώτη μας παράσταση στη Θεσσαλονίκη και γι' αυτό επιλέξαμε μια από τις πιο χαρακτηριστικές και αγαπημένες μας ιστορίες.

Βιβλίο, ένα θεατρικό έργο ακόμη, ένας δίσκος; Ποιο είναι το επόμενο σας βήμα;

Και τα τρία αυτά μαζί!

<http://www.orathessaloniki.gr/%CE%AC%CE%B3%CE%B3%CE%B5%CE%BB%CE%BF%CF%82-%CE%B1%CE%B3%CE%B3%CE%AD%CE%BB%CE%BF%CF%85-%E2%80%93%CE%AD%CE%BC%CE%B7-%CF%83%CE%AF%CE%BD%CE%B7-%C2%AB%CE%B7-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%AF%CE%BF%CF%85-%CE%BA%CE%B9%CF%87-%CE%BA%CE%AC%CE%BD%CE%B5%CE%B9-%CF%84%CE%BF-%CF%85%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B2%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CE%AC%CE%BB%CE%BC%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-%C2%AB%CF%80%CE%AD%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%BC%CE%B1%CF%80%CF%8C>